

متن پرسش

سلام استاد: خدا قوت. اینطور که اساتید فرمودن وقتی انسان فوت می‌کند با توجه به دستورات دین که در دنیا انجام داده بدن سازی آخرتی خود را انجام داده و ضرورت این دستورات برای انسان به اندازه بدن سازی جنین در رحم مادر است که اگر انسان در این دنیا بدن سازی آخرتی خود را انجام ندهد مثل جنینی که در این دنیا معلول متولد می‌شود در آخرت هم ناقص متولد می‌شود. حال چگونه این روایت با این مقدمه قابل جمع است؟ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: لَا يُسْأَلُ فِي الْقَبْرِ إِلَّا مَنْ مَخَّضَ الْإِيمَانَ مَخْضًا أَوْ مَخَّضَ الْكُفْرَ مَخْضًا... در بعضی روایات در انتهای حدیث این عبارت آمده: الْأَخْرُونَ يُلْهَوْنَ عَنْهُمْ... یعنی کسی که ایمان متوسط دارد در برزخ ازش سوال نمی‌شود و به حال خودشون رها می‌شوند تا قیامت؟ پس اون تولد ناقص چی میشه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در برزخ، انسان با وجه اجمالی خود که شخصیت کلی خود می‌باشد، روبه‌رو می‌شود. و روایت مذکور به خوبی متذکر آن موقعیت است. آری! به همان اندازه انسان بدن کلی خود را در برزخ دارا می‌باشد، زیرا به گفته‌ی علامه‌ی طباطبایی انسان در برزخ به نحوی هنوز در دنیا است، و در قیامت است که انسان با بدن اصلی خود روبه‌رو می‌شود و با رفع حجاب‌ها همچنان جلو می‌رود تا به صورت نهایی بدنش نایل آید. موفق باشید